

Znak: IG-III.4130.31.2012

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

Części uchwały Nr XXIII/105/2012 Rady Gminy Szydłów z dnia 30 marca 2012r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Szydłów na terenie gminy Szydłów w **zakresie:**

1. Działek nr ewid.: 465, 466, 467, 468 i 469 obręb 13 Szydłów – obszar wiejski,
2. § 47 ust. 14 uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 marca 2012r Rada Gminy Szydłów podjęła uchwałę Nr XXIII/105/2012 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Szydłów na terenie gminy Szydłów

W dniu 27 kwietnia 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Szydłów do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 2 maja 2012r., znak: RGK.7020.21.2012 Przewodniczący Rady Gminy Szydłów złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - zwanej dalej ustawą stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Oceniając przedmiotową uchwałę tut. organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego.

W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 17 pkt 8 ustawy w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) poprzez brak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Zgodnie z art. 17 pkt 8 ustawy wójt uzyskuje zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych, przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W przedmiotowej zmianie planu miejscowego działki o nr ewid.: 465, 466, 467, 468 i 469 stanowią użytki rolne klasy III. Działki te przeznaczone pod tereny zabudowy mieszkaniowej oraz związanej z usługami (oznaczone symbolem UM1), dla których przeznaczeniem podstawowym jest zabudowa zagrodowa oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, a przeznaczeniem dopuszczalnym m.in. usługi komercyjne oraz usługi publiczne.

W dokumentacji prac planistycznych, dołączonej do przedmiotowej uchwały, brak jest zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, wymaganej ww. przepisami.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy poprzez umożliwienie zmniejszenia linii zabudowy za zgodą zarządcy drogi.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo linie zabudowy.

Zapis § 47 ust. 14 uchwały, w którym dopuszczono zmniejszenie nieprzekraczalnych linii zabudowy za zgodą zarządcy drogi, jest nieprawidłowy, ponieważ zgodnie z ustawą linie zabudowy ustalane są w planie miejscowym (stanowiącym prawo miejscowe) i zarządca drogi nie ma uprawnień do korekty linii zabudowy określonej w ww. planie.

Nietrafne jest stwierdzenie zawarte w piśmie Przewodniczącego Rady Gminy z dnia 2 maja 2012r., że: „zmniejszenie nieprzekraczalnych linii zabudowy za zgodą zarządcy drogi wynika z art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 21.03.1985r. o drogach publicznych, który stanowi, że w uzasadnionych przypadkach zarządca drogi taką linię zabudowy może zmniejszyć”, ponieważ ustawa z dnia 25 stycznia 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007r., Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) odnosi się do odległości sytuowania obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni, a nie do linii zabudowy określanej obowiązkowo w planie miejscowym.

W przedmiotowej zmianie planu miejscowego, w § 47 ust. 12 uchwały, na terenach przeznaczonych do zabudowy, nieprzekraczalną linię zabudowy wyznaczono od linii rozgraniczającej drogi publicznej i drogi wewnętrznej (a nie od zewnętrznej krawędzi jezdni, o czym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych). Powyższy zapis o dopuszczeniu zmniejszenia nieprzekraczalnych linii zabudowy jest nieprawidłowy i nie znajduje uzasadnienia prawnego.

Ponadto ustawa o drogach publicznych nie posiada art. 46 ust. 2.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. **Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.**

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba